

Conni nu poate adormi

O poveste de Liane Schneider
cu ilustrații de Janina Görrissen

Azi a plouat cu găleata toată ziua. Conni nu s-a putut zbungui deloc pe afară.
După cină, ea joacă un joc de memorie cu tata și cu mama. Conni câștigă de două ori.
Apoi mama strânge cărțile și spune:
– E timpul să mergem la culcare.
Dar Conni nu este deloc obosită. Ar dori mai degrabă să mai joace ceva.
Însă și tata spune:
– E deja târziu.

În plus, afară nu este încă deloc întuneric! Mama o lămurește că primăvara și vara se face întuneric mai târziu decât iarna. În unele țări, soarele nici nu apune vara. Oare acolo copiii nu dorm deloc? Conni pufnește în râs. Nu, așa ceva nu se poate.

Așa că își pune pijama și se spală pe dinți.

O mai ajută puțin și mama și apoi îi dă un pupic de noapte bună.

Tata se așază pe pat lângă Conni și, ca întotdeauna, îi citește o poveste înainte de culcare – de data aceasta despre un băiat, care numără oițe înainte de a adormi, până când în cele din urmă îi vine somnul. Deoarece Conni nu este încă obosită, tata îi mai citește o poveste, cea despre monstrulețul pufos.

– Dar există monștri în realitate? dorește Conni să știe.

– Nu, spune tata dând din cap. Dar Conni vrea totuși ca tata să se uite sub pat, să vadă dacă nu este vreunul acolo. Însă tata găsește doar șosetele cu dungi albe și roșii și pe Elsie, puiul de urs polar – niciun monstru. Conni s-a liniștit.

